

ECIS'te TÜRK ÖĞRENCİLERİNİN BAŞARISI

1993 yılının Mart ayında Paris'te yapılan Avrupa Uluslararası Matematik Yarışması'nda (ECIS) Robert Lisesi gençler dalında 177 kişiyi kapsayan 59 takım arasında 1. ve 6. oldu. Ferdi olarak ise 1., 2., 9., ve 14. oldu.

N. Gülşün AKBABA
Duran AKCA



Her yıl Avrupa'nın değişik bir ülkesinde düzenlenen, Avrupa Uluslararası Bakalorya Sistemine bağlı uluslararası okullar arasında (Avrupa Uluslararası Okullar Konseyi) yapılan matematik yarışmasına, Robert Lisesi 1985 yılından beri katılmakta ve dereceler almakta. Büyükler ve gençler olmak üzere iki kategoride düzenlenen bu yarışmada Robert Lisesi'nin aldığı dereceler ise şu şekilde;

- 1985 : Büyükler takım olarak 3.
- 1986 : Büyükler takım olarak 1.
- 1987 : Büyükler takım olarak 1. Gençler takım olarak 1. Gençler ferdi olarak 1. ve 3.
- 1988 : Gençler takım olarak 3. Gençler ferdi olarak 3.
- 1989 : Büyükler takım olarak 1. Büyükler ferdi olarak 1. ve 2. Gençler takım olarak 1.
- 1990 : Büyükler takım olarak 1. Büyükler ferdi olarak 3. Gençler takım olarak 1. Gençler ferdi olarak 3.
- 1991 : Büyükler takım olarak 1. Büyükler ferdi olarak 5. Gençler takım olarak 2. Gençler ferdi olarak 1.
- 1992 : Büyükler takım olarak 1. Büyükler ferdi olarak 2. Gençler takım olarak 3. ve 4. Gençler ferdi olarak 3. ve 5.
- 1993 : Büyükler takım olarak 5. ve 10. Büyükler ferdi olarak 3. ve 13. Gençler takım olarak 1. ve 6. Gençler ferdi olarak 1., 2., 9., ve 14.

Robert Lisesi görüldüğü gibi 1986, 1987, 1989, 1990, 1991, 1992 ve 1993 yıllarında gerek büyükler, gerekse gençler dalında birincilik düzeyinde başarılar elde etmiş. Yarışmaya katıldığı yıldan beri gözle görülür sürekli bir başarı söz konusu. Bunun için derginiz Bilim ve Teknik, önce Robert Lisesi'ni ve 1993 yılının gençler takımının başarılı gençlerini sizlere tanıtmayı amaçladı.

ROBERT LİSESİ

Bugünkü İstanbul Özel Amerikan Robert Lisesi, iki okulun birleşmesinden meydana gelmiş. 24 Nisan 1863 yılında ABD uyruklu Christopher Rhineland Robert başkanlığında bir grup Amerikalı tarafından kurulmuş olan Robert Kolej ve 1871 yılında Home School olarak Gedikpaşa'da öğretime başlayan, 1873'te Üsküdar'a taşınan ve 1914 yılında Arnavutköydeki binalarında öğretime devam eden İstanbul Amerikan Kız Koleji.

Bu iki ayrı okulun mütevelli heyetleri 1958'de birleşerek tek heyet haline geliyor ve 1971 yılında Robert Kolej Mütevelli heyeti Robert Koleji'n bulunduğu kampüsü Türk hükümetine devrederek, Arnavutköy Kız Koleji kampüsüne taşınıyor. Böylece ortadereceli iki okul birleşerek karma bir okul haline geliyor.

Okulun kuruluşundan beri birincil amacını, okul yöneticileri şu şekilde açıklıyorlar: Okulumuz Atatürk inkılap

ve ilkelerine, Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin millî, ahlakî, manevî, ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeğe çalışan, devlete karşı görev ve sorumluluğunu bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek. Ayrıca öğrencilerimizi ilgi, istek, ihtiyaç ve yeteneklerine göre hayata ve yüksek öğrenime hazırlamak, beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımından dengeli ve sağlıklı bir kişilik verebilmek amacımız.

Robert Lisesi, amaçları doğrultusunda eğitim ve öğretim vermeyi devam ettiriyor mu bilemiyoruz. Ama en azından öğrencilerinin uluslararası yarışmalardaki başarısı, takdire değer.

Bu nedenle 1993 yılında başarılı gençleriyle bir röportaj yaptık. Bu röportajda başarılı gençlerin kişisel düşüncelerini ön plana çıkarmaya çalıştık.

Bize kendinizi tanıttırmsınız?

İşın Dalkılıç 1977 doğumluyum, Nergis Ertürk 1977 Bursa doğumluyum, Cem Paya 1977 Ankara doğumluyum, Samim Erdoğan 1977 doğumluyum, Ersin Karaoğlu Adapazarı 1977 doğumluyum, Cenk Kervan Elazığ 1978 doğumluyum.

Orta öğreniminiz için neden Robert Lisesi'ni tercih ettiniz. Bu lisenin eğitim kalitesi hakkında fikriniz var mıydı ve bu okula girmek için özel bir çaba harcadınız mı?



İsm: Robert Lisesi çevremdeki herkesin halinde yatan bir liseydi. Bütün anneler, babalar, çocuklar arasında konuşuluyordu. Ayrıca dershaneler, liseleri tanıtıcı broşürler veriyorlardı. Bu yollarla buradaki eğitimin seviyesi hakkında bilgi edinmiş oldum. Ve hedefim Robert Lisesi'ne girmek oldu. Sonuçta da girdim.

Nergis: Ben yatılı öğrenciyim. Bursadan geliyorum. Özel İnan Aytekin İlkokulu'nu bitirdim. Benim kuzenim de Robert'ten mezun. Kafama 11 yaşındayken Robert Lisesi yerleşmişti bile. İlkokulda çok sıkı bir eğitim gördüm, dershaneye gitmeden, özel ders almadan hedefim olan Robert'e girdim.



Cem: Ben ilkokulu İzmir'de okudum. Orta öğrenimime İzmir Amerikan Lisesi'nde başladım. Liseden de, yani geçen yıl bu okula transfer oldum. Robert Lisesi'ne, benim eğitimime gerekli imkanı vereceğini ve eğitiminin kalitesini bildiğim için girdim. Zaten ailem İstanbul'a taşınırken ben eğitimimi devam ettireceğim okul olarak kafamda Robert'i seçmiştim.

Samim: Şu anda Robert Lisesi'nin birinci sınıfındayım. Bu liseye girişim kendi çalışmalarımın sonucudur. Robert'in ne olduğunu tabii gelene kadar anlamıyorsunuz. Sadece sizi yönlendiren etraftan duyduklarınız; daha önce bu okula girmiş olanların sözleri, basından izlenimler, öğretmenlerin anlattıkları. Ama okula girdikten sonra ne olduğunu anlayabildim. Eğitimden ve ortamdaki çok memnunuz.



Ersin: Burada yatılı öğrenciyim. Robert Lisesi'ne girmeden önce okul hakkındaki bilgiler sadece dağıtılan broşürlerle kısıtlıydı. Ama elbette Robert Lisesi'nin Türkiye'deki sayılı okullardan biri olduğunu gerek basından gerekse öğretmenlerimin anlattıklarından biliyordum. Amacım iyi bir okula girmekti, sonuçta da girdim.



Cenk: Başarılı bir orta eğitim geçirebileceğime inandığım için Robert'i seçtim.

Sosyal etkinlikleriniz ne durumda?

İsm: Okul dışındaki hayatımda yaptığım etkinlikler başlıca piyano çalmak. Zamanımı piyano alıyorum. Mümkün olduğu ölçüde sinemaya, tiyatroya gidiyorum.

Nergis: Ben en çok Ortaköy'e, arkadaşlarımla gitmeyi seviyorum. Ayrıca sinema ve tiyatroya gitmek, kitap okumak ve piyano çalmakla vaktimi değerlendiriyorum.

Cem: Spor yapmak ve kitap okumaktan hoşlanıyorum. Amatör olarak ilgilendiğim bir uğraşım da satranç oynamak. İnsanların zamanlarını çok iyi değerlendirmeleri gerektiğine, zamanı fiziksel ya da bilimsel gelişmeler için kullanmasına inanırdım. Bu konuda değişik seçimler olabilir. Ben elimden geleni yapıyorum.

Samim: Özel hayatımda Birleşmiş Milletler Modeli Klüp çalışmalarına katılıyorum. Burada daha çok dünya işleri, dünya sorunları, dünyada olup bitenler, bunların nasıl çözümlenebileceği tartışılıyor. Yani bir bakıma küçük diplomat modelleri haline gelmeye çalışıyor. Belli bir zaman diliminde. Bu benim ilgiimi çekiyor. Ayrıca tiyatroya ilgim var. Seyirci ve aktör olarak.

Ersin: Ben derslerim dışında daha çok sporla ilgileniyorum. Sporun dışında sinema, tiyatro gibi kültürel aktivitelerde bulunuyorum. Kitap okuyorum.

Cenk: Bilgisayar hayatımın büyük bir kısmını kapıyor. Bilgisayarda çizim programlarıyla çizim yeteneğimi geliştiriyorum. Müzik programları ile müzik kulağımı geliştiriyorum. Bazen sıkıntılı olduğum zamanlar bilgisayar ile sıkıntımı dağıtıyorum. Kısaca bilgisayar insanın daha fazla içinde sakladığı değerleri ortaya çıkarabilmesi için çok gerekli modern çağ icadı.

Bir ülkenin gelişmişlik ölçütünü bilim ve sanattaki gelişmeyle paralel görüyorsunuz. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Cem: Bir ülkenin gelişmişliğinde kriter olarak ülkede insan başına dü-

şen gelir bir takım rakamlarla ölçülüyor. Bence bunun yanı sıra bilim, sanat ve kültürel faaliyetler de çok önemli. Bu tür faaliyetleri olmayan bir ülkenin gelişiminde çarpıklıklar vardır ve sorunları olur. Bu yüzden bilim, teknoloji, güzel sanatlar ve kültürel faaliyetlere ağırlık verilmeli, zaten bunlar birbirlerinin ayrılmaz parçalarıdır.

Samim: Gelişmişlik dünyada hep rakamlarla belirleniyor. Bu doğru fakat bir toplumun bilim ve sanatının olması ve bunu besleyebilecek kültürel altyapısının bulunması gerekir. Bilim ve sanatın gelişebilmesi için bunların üzerlerindeki ekonomik baskının da mutlaka kaldırılması gerekiyor.

Ersin: Bir milletin ortak sanat anlayışı insanlar arasındaki birliği sağlar. Bilimle ilerleme de ekonomik rahatlamaya ve sanayinin gelişimine yol açar.

Cenk: Bilim de sanatta, insanların vakitlerini iyi değerlendirmelerinden kaynaklanıyor. İnsanların ekonomik sorunları olmadığı zaman, vakitlerini düşünerek değerlendirebiliyorlar. Bu değerlendirme sonrası bilim, sanat ve kültür ortaya çıkıyor.

Biraz da sorunlarınızdan konuşalım.

Cenk: En büyük sorunum hayallerimi gerçekleştirememek. Kendi kendime yetememe. Ama bunlardan da önemlisi içinde bulunduğum toplumun ve kültürün sorunları. Bakıyorum da açlık, kıtlık, savaşlar bunlar bende sorun yaratıyor. Kafamı meşgul ediyor, nasıl bir çözüm bulunmalı diye düşünüyorum. Heleki düşünmeyi bırakmış, hayatın zevklerine dalmış insanlar bir yanda da savaşlarla boşu boşuna ölen insanlar. Ashnda bu, dünyanın sorunu, benim de sorunum.

Ersin: Ben her Türk öğrencisinin sorunu olan eğitim sistemimize değinmek istiyorum. Sistemimizin temeli motomot çalışma. İlkokul öğrencilerine bakın, Anadolu liseleri sınavlarından bunalmışlar. Ya üniversite sınavları?.. Bence bunlardan çok daha önemli şeyler olmalı.

Samim: İnsan daha çok akli olarak özgür olduğu için daha çok aklını sınırlayan, zekâsı sonucu yaptığı işleri sınırlayan kimi engellerle karşılaşır. Bunun herhalde en bariz olanı zaman. Zaman benim en büyük sorunum. Akılımı zamana, fiziksel sınırlamalara uğratmak benim en büyük sorunum.

Cem: Ben sorunu iki şekilde incelemek istiyorum. Kişisel ve toplumsal sorunlar. Bizler 15-16 yaşında lise bir ya da ikinci sınıf öğrencileriyiz. Çok doğal olarak gerek eğitim sistemimizden kaynaklanan, gerekse ergenliğin getirdiği ve normal olarak karşılanan sorunlar var, hepimizde. Tabii bu sorunlar içinde en büyüğü, çok hızlı değişen bir kişilik içinde topluma ayak uydurmayla çalışmak. Çevrede kendimize yer edinmeğe çalışmak. Diğer büyük bir sorun da eğitim sistemimiz. Ersin bundan bahsetti, ben de değinmek istiyorum. Bu sistemin kötü değil, ancak sorunlara yol açan yanı, fazla yüklenmesi, aşırı çalışmaya yol açması ve bunun en büyük dezavantajı da istediğimiz alana yeteri kadar yönelemememiz.

Nergis: Cem'e katılıyorum. 15 yaşındaki bir gencin çektiği her türlü sorunu ben de yaşıyorum. Ben toplumsal sorunlarla pek fazla uğraşmıyorum. Eğitim, güncel sorunlar bunlar hayatın bir parçası oldu. Tüm bu sorunlar kişisel boyutlara indiğinde beni ilgilendiriyor.

İşın: Ben de iki boyutta açıklamak istiyorum. Toplumsal olarak beni en fazla rahatsız eden yükselen değerler, İnsanlar fazla maddiyatçı fazla kişisel düşünüyorlar. Ve böyle düşünenler kazanıyor. Siz bu şekilde düşünmüyorsanız kaybediyorsunuz. Kişisel olarak geleceğinden korkuyorum. İki sene sonra gireceğim bir sınav ile geleceğimi belirleyeceğim. Bu hiç hoş bir durum değil.

Üniversiteden bahsetmişken tercihlerinizi de öğrenelim.

İşın: Tercihim konusunda kararsızım. Amacım temel bilimlere, bu da dalı seçersem ülkemiz koşullarında nereye varabilirim. İşte bu nedenle kararsızım; belki de mühendislik seçerim.

Cem: İşın'a katılıyorum. Çünkü aynı kararsızlığı ben de yaşıyorum. Fizik dalını seçmek istiyorum; hatta doktora derecesine kadar kariyer yapmak istiyorum ama, ekonomik nedenlerle bu dalın fazla seçilmediğini duyuyorum. Bu arada zihinsel olarak boş geçen bir hayatı ne para ne sosyal avantajlar doldurabilir. Böyle düşünüyorum ve kararsızım.

Ersin: Ben endüstri mühendisliği dalında eğitim görmek istiyorum. Bu isteğimin altında öncelikli olarak ekonomik sebepler var; daha sonra Türkiye gelişmekte olan bir ülke ve endüstri alanında iş bulmam oldukça kolay olacak.

Nergis: Ben makine mühendisi olmak istiyorum. Buradaki kararımı babama özendim için verdim.

Samim: Ben matematikçi ya da diplomat olmak istiyorum. Matematikçi olduktan sonra matematik alanında birşeyler yapmak amacım. Ama yöneldiğim bu dalda para da kazanılmıyım. Ülkemde ise hem matematikle uğraşıp hem de rahat bir yaşam süreceğimden şüpheliyim. Bu nedenle gönülümde yatan bu isteğimi ne derece yerine getireceğim, bilmiyorum.

Cenk: Ben temel bilimlere yöneleceğim. Fizik ya da kimya. Ve seçeceğim dala yönelirken öncelikle Türkiye'ye olan katkım ne olacak bunu düşüneneceğim.

Sizlerin, TÜBİTAK ve bu Kurumun aylık yayın organı olan Bilim ve Teknik dergisi ile olan ilişkilerinizi ve düşüncelerinizi de öğrenmek isteriz.

Cem: TÜBİTAK ülkem için yararlı olduğuna inandığım bir kuruluş. Ve en taktir ettiğim yönü, bilime küçük yastakileri de katması. Bilim adına birçok şey yaptığını iddia eden kuruluşlar sadece üniversite ve sonrası eğitim görmüşlere hitap ediyor. Oysa TÜBİTAK, bilim adamlarını yetiştirme amacını güdererek çok genç yastaklı insanları da hedef edinmiş. Ben bu yıl fizik sınavına katılıp TÜBİTAK tarafından kampa çağrıldım. Bize gösterdiği yaklaşımla TÜBİTAK bizleri cesaretlendiriyor.

Bilim ve Teknik dergisine gelince, dergiyi okuyorum ve oldukça yararlı buluyorum. Çok geniş bir kitleye hitap etmenize rağmen her sayıda mutlaka 4-5 konu benim ilgimi çekiyor. Ben bu dergiyi gerçekten çok seviyorum. Dilini de anlıyorum. İlgili alanın gereği, satranç ve elektronik ile ilgili konularınızı özellikle takip ediyorum.

Samim: TÜBİTAK bilime ilgi duyan gençlere maddi ve manevi destek veriyor ve seçtikleri alanda ilerlemelerini sağlıyor. Bu işlevi, ülkemizde başarı ile yürüten tek kuruluş. Belki yapması gereken bir iş de bilimle ilgisi olmayanlara da bilimi tanıtabilmek.

Bilim ve Teknik dergisi ise, benim bütün hayatımı geçireceğim kariyerime önemli hizmette bulunmuş. Bana kaos bilim dalını tanıttı. Dergiyi aldığımın 4. ya da 5. ayında bir yazı gözüme çarptı. İlk önce pek ilgilenmemiştim ama matematik dönem ödevimi yaparken bu konuya eğilmeyi düşündüm. İki yıldır

dönem ödevlerimi fizik ve matematikte bu konudan ahıyorum. Değişik bilim dallarını bize tanıtan Bilim ve Teknik dergisi gibi dergilerin azlığı hatta yokluğu ise büyük bir eksiklik.

Cenk: TÜBİTAK, Türkiye'nin geleceğini belirleyecek bir kuruluş. Gençlere verdiği önemi de çok takdir ediyorum. Gençler arasında bir bilim çevresi yaratıp bizleri birbirimize kaynaştırıyor. Bilim ve Teknik dergisi ise, alanında tek yayın. Konuları bir yünden değil çok yönlü işliyor. Savaşan teknoloji hakkında bile detaylı yayın yapıyor. Ufku geniş bir dergi.

İşın: Ben Bilim ve Teknik dergisinden bahsetmek istiyorum. Bilimi tanıtır onu sevdirecek sadece tek dergimiz var; Bilim ve Teknik. Yazımı, dili, içeriği bir hayli iyi. Ülkemizin bu tip yayınlara çok ihtiyacı varken Bilim ve Teknik dergisinden başka yayın olmaması ise büyük eksiklik.

Son olarak katıldığınız matematik yarışması hakkında konuşalım. Bu yarışmaya nasıl girdiniz, nasıl seçildiniz, nasıl hazırlandınız; anlatır mısınız?

Benoit Lachance (Ekibin ve Robert Lisesi'nin matematik öğretmeni): Öğrenciler matematik alanındaki ilgilerine göre seçildiler. Yani matematik dersine duydukları ilgiye göre seçildiler. Burada matematik notları, diğer derslerinin karne ortalaması ve kişisel özellikleri etkili oldu. Seçildikten sonra birkaç tane toplantıya yarışmanın şekline göre takım çalışması yapıldı. Bu toplantılar, okuldan sonra öğrencilerin isteği ile yapıldı. Sonuçta üç yarışmaya girildi. Bir tanesi kişisel, öbürü takım ve üçüncüsü de biraz daha eğlenceli olan pazar koşusu.

Kişisel alanda Cenk Ergün birinci, Cem Paya ikinci oldu. Takım alanında (her okul iki takımla katılıyordu) İşın, Nergis ve Ersin 6.; Cem, Samim ve Samih de birinci oldu. Pazar Koşusu'nda da Samim Erdoğan kazandı.

Hepinizin başarısının devamlı olmasını diliyoruz. Sohbetiniz çok güzeldi; sizler gibi bilinçli gençlerimiz sayesinde daha nice başarılar elde edeceğimize inanıyoruz.

Not : Avrupa Uluslararası Matematik Yarışması'ndaki soruları ve cevap anahtarını, fazla yer tutacağı için yayımlayamadık. Konu ile ilgilenen okuyucularımızın başvurusu durumunda, sorular ve cevap anahtarları adreslerine postalanacaktır.